Cartes

La beatificació de màrtirs a Tarragona
David Arboix i Arús. Banyoles.
Voldria agrair als diversos mitjans de comunicació el detall d´haver-nos informat sobre la beatificació a Tarragona d´una munió de màrtirs de la Guerra Civil. M´ha sobtat, però, que algun d´aquests mitjans posessin més l´accent en les manifestacions de rebuig i actes de protesta que no pas en la cerimònia en si mateixa. Penso que aquests col·lectius que s´han posicionat en contra no han entès el veritable sentit de l´acte litúrgic: aquestes persones no han estat declarades màrtirs per la seva pertinença a un bàndol determinat de la contesa o per la seva afiliació política, si no pel fet d´haver vessat totes elles la seva sang per la fe en Crist.
A més, emociona llegir en les actes del procés de postulació i en l´homilia de la beatificació que tots els màrtirs van morir perdonant els seus botxins.

Perplexitat
Freddy G. Bru. girona.
La declaració d´algunes associacions com Coordinadora pel laïcisme, Església Plural, i Cristians de Base, oposant-se a les beatificacions de Tarragona amb l´argument que reobren les ferides de la Guerra Civil, m´ha omplert de perplexitat. Fa uns dies el Parlament aprovà una declaració condem nant el franquisme; estaven en el seu dret. Com també està en el seu dret l´Església catòlica de beatificar els sacerdots, seminaristes, religiosos i laics que van ser assassinats durant la Guerra Civil, no per raons polítiques sinó per les seves creences religioses. Per què consideren que aquesta bea tificació reobre les ferides de la Guerra Civil, i no fa el mateix la condemna del franquisme? Acusen a l´Església de no reprovar els assassinats realitzats pel règim franquista, però no es van queixar davant el Parlament per no condem nar també la persecució religiosa, la crema d´esglésies i els assassinats de milers de sacerdots i religiosos realitzats per l´altre bàndol. Tal actitud de les organitzacions signatàries de la protesta només té un nom: sectarisme.

Que no ho veu,
senyor Wert?
Toni Cassany Riera. girona.
Aquest djous passejava pel col·le amb un alumne de la meva classe. És hondureny i jo sóc el seu professor de castellà. Li vaig preguntar, d´entrada, en quin idioma volia que parléssim, i ell va dir-me, també en català: «Amb el que vulgui, amb el que vostè se senti més còmode». Tal qual, literal. Vam parlar en català. Aquest noi va arribar a l´escola l´abril de 2012. Venia a retrobar-se amb la seva mare, que ja feia cinc anys que era a Catalunya. Senyor Wert, no veu que si aquest noi hagués tingut a mà un «Colegio» al costat, no hauria vingut al nostre? I no veu que llavors no sabria parlar català? I no veu que llavors per a mi i per a la societat catalana en general, continuaria essent un hondureny, un estranger? I no veu que llavors, com que jo no el veuria com a català, ell no se sentiria, com ara, tan a casa seva? I no veu que ara aquest noi és més ric culturalment perquè ara té, com a pròpies, dues llengües? I vostè no sap, a més, senyor Wert, que sa mare, que fa cinc anys que és aquí, no parla ni mitja paraula de català i diu que no l´entén, tampoc. I que això vol dir dues coses: la primera, que a Catalunya es viu, es treballa i es dorm a la perfecció sense saber ni punyetera paraula de català. I la segona, que la gent com vostè, que diu que aquí hi ha un problema d´integració i de fractura social o bé és ignorant (no crec) o no és

honesta i té mala llet. I això és insuportable ja. Vostè i els de la seva caterva són els responsables que jo sigui independentista. En Carod o en López Tena no ho havien pas aconseguit.

La gent blindada
Jordi Vidal Bernades. Palafrugell.
Màfies que sols alimenten els seus interes sos, no partits al servei del ciutadà. Aquesta és la sensació que cada cop més tenen els ciutadans dels seus dirigents, capaços de fer de tot per obstaculitzar la justícia, tapar escàndols, suborns, fer lleis que els afavoreixin, afavorir els seus amics i, en definitiva, saquejar el ciutadà amb impostos impossibles. Per cert, no hi ha manera de treure´ls cap cotxe oficial.... No m´estranya gens.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/10/15/cartes/639186.html?utm_source=rss